

הסיפור שלי

סיפור מעורר השראה
לשולחן השבת

מה זה רבי?

רוברט קרמניצר

יוצג בידי עורך דין נודע, לא יהודי בעל עמדות ימניות מובהקות, שאותו אכנה בראשי התיבות: ב"ר. הדיון התעכב בשעה, ולכן יצאתי עם ב"ר לטיול רגלי כדי להעביר את הזמן. תוך כדי ההליכה שאל אותי ב"ר, "שמעתי שחזרת לאחרונה מניו יורק - האם נסעת לשם לחופשה?"

עמדתי להשיב בחיוב, ואז נזכרתי במה שאמר הרבי בנוגע לשיתוף המסר שלו עם "כולם". לכן, אף על פי שציפיתי לתגובה שלילית, עצמתי את עיניי ואמרתי, "לא, נסעתי לשם כדי לפגוש את הרבי שלי".

השתררה דממה, ואחר כך הוא שאל, "מה זה רבי?" ידעתי שעליי לקבל החלטה כיצד לענות לשאלה זו. הגעתי למסקנה שעליי לענות תשובה שתחולל שינוי. לכן, הסברתי על ברכותיו של הרבי ועל כוחו המיוחד, ובתגובה לכך הוא שאל שאלות נוספות. כך, חלפה לה השעה כשבמהלכה אני מדבר על הרבי. לאחר מכן, שבנו אל בית המשפט, שם ב"ר זכה בתיק.

כאשר חזרתי למשרדי, כבר המתינה לי הודעה ממנו: הוא מעוניין להמשיך את השיחה עמי. באותה שיחת המשך, הוא שאל, "שמע - האם האיש הקדוש הזה שלך יסכים להעניק אחת מברכותיו לנוכרי?" השבתי שאיני יודע, ושברר.

מדוע נזקק ב"ר לברכת הרבי? התברר שלאחר פטירת תינוק, אשתו נכנסה שוב להיריון. בעקבות כך, היא לקתה בדיכאון קליני חמור, ולא הייתה מסוגלת לצאת מהמיטה. הסיבה לתגובה חריפה זו הייתה העובדה שהיא כבר הייתה בת ארבעים, והמחשבה שהיא עלולה ללדת תינוק עם נכות הבעיתה אותה; בנוסף, היא חששה מפני ההשלכות של הלידה על הקריירה שלה כשחקנית. ב"ר רצה ברכה להחלמת אשתו.

מתישהו בסוף שנות תש"מ (1980), נמנית עם קבוצת תורמים לחב"ד שזכו ליחידות עם הרבי. הוא בירך אותנו, השמיע דברי תורה ודחק בנו להפיץ את המסר הזה הלאה. הוא אמר, "כאשר כל אחד מכם ישוב למקומו, חשוב שישתף עם כולם את מה ששמע ולמד כאן".

לקחתי את הדברים הללו לליבי. הבנתי שהרבי אומר לנו שגם אם נדמה שהגענו לניו יורק מסיבות כלכליות, הרי לאמיתו של דבר, סיבת הימצאותנו שם היא כדי לקחת את מה ששמענו, ו"לזרוע" זאת בכל מקום שאליו נגיע.

מאחר שהמסר של הרבי השפיע עליי עמוקות, עשיתי מאמץ מיוחד ליישמו. כתוצאה מכך, הנעתי תגובות שרשרת שלעולם לא הייתי מסוגל לצפותה מראש.

זמן קצר לאחר שובי לעיר מגוריי - סידיני, אוסטרליה - היה עליי ללוות לקוח עסקי לבית המשפט, שם הוא

«

מיזם מיוחד לשימור זיכרונות ועדויות על חייו ופועלו של הרבי מליובאוויטש.
סיפור זה הוא אחד מני רבים שתועדו על ידינו בראיונות וידאו לאורך השנים. נכון להיום, מצויות בידינו מעל 1700 עדויות מכלי ראשון. אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו הובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the REBBE

שאלתי את הרב פנחס פלדמן, שליחו של הרבי בסידני, מה לעשות. האם ראוי שאתן לאיש הזה את פרטי הקשר של הרבי? תשובת הרב פלדמן הייתה, "אל תנסה להיות הצנזור של הרבי. פשוט תן לאיש את הכתובת של הרבי, ושיכתוב לו. הרבי יכול לדאוג לעצמו". כך עשיתי, אך הזהרתי את ב"ר שהרבי לא תמיד מגיב, מאחר שמגיעים אליו כל כך הרבה מכתבים ופניות.

כאשר אמרתי זאת, השתרר שקט בעברו השני של הקו, ואחר כך הוא אמר, "נערי היקר, אכתוב על נייר המכתבים של מועצת המלכה (תואר כבוד לפרקליטים בכירים במדינות חבר העמים הבריטי), וברור שאקבל תשובה".

לא הגבתי לדבריו, אך לעצמי חשבתי, "בהצלחה לך!". חלפו כעשרה ימים, ושוב קיבלתי טלפון מב"ר. "נערי היקר, רק שתהיה מעודכן, חשבתי לשתף אותך - מתוך נימוס גרידא - שהרבי שלך כמובן השיב לי, וברצוני להודות לך על שהכרת לי אותו".

"נהדר", אמרתי. "אני לא רוצה להיות חטטן, אבל האם תיאות לשתף אותי בתוכן תשובתו של הרבי?"

"לא, לא, לא, נערי היקר!" אמר, "אשתף אותך בשמחה! הרבי אמר שאשתי והתינוק יהיו בסדר, ושאין שום סיבה לדאגה. קיבלנו גם ברכה שהתינוק ייוולד בעתו ובזמנו".

באותו רגע עשיתי טעות חמורה ושאלתי, "מה שלום אשתך?" תחילה היה שקט בצד השני, ואז הוא אמר, "אשתי קפצה מיד מהמיטה, והיא בסדר גמור. אבל איך אתה בכלל מסוגל לשאול שאלה שכזו?! האם לא זה מה שהיה צפוי שיקרה לאחר שהרבי מעניק את ברכתו?"

זה היה חלקה הראשון של תגובת השרשרת שהזכרתי. החלק השני החל כאשר סיפרתי את הסיפור הזה לחתני, דוד בלאייר, שהגיב, "אני מתערב איתך שב"ר יהודי".

"זה לא ייתכן", אמרתי. "הוא נוצרי ממוצא אנגלוסקסי!" אך דוד התעקש שיעוד יוכח כי הצדק עמו.

לא הייתה לי שום כוונה להיכנס לוויכוח עם חתני,

תמונות איכות של הרבי

עד 48% הנחה

לחודש בלבד מיוחד מחירי הזכויות

photos.jemedia.org/home | 03-3083554 | פרטים

בסיוע חברי

THE JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

שללא ספק אינו מתקרב אליי בחוכמתו ותבונתו. אך כעבור כמה חודשים היה לי דיון משפטי נוסף עם ב"ר, ולאחריו יצאנו יחד לשנות משהו. לאחר כוסית הויסקי השנייה, הוא חש נינוח למדי, וגילה לי, "אתה יודע, נערי היקר, למעשה זורם בעורקיי מעט דם יהודי".

הופתעתי מאוד, והתעניינתי בייחוסו. מסתבר שסבתו מצד אימו הייתה יהודייה, מה שאומר כמובן, שאימו יהודייה, מה שהפך גם אותו ליהודי על פי ההלכה. ניסיתי להסביר לו את העובדה הזו, אך הוא לא קנה את זה. מכל מקום, הוא קרא כמה ספרים תורניים שנתתי לו, ובסופו של דבר אימץ ברמה כזו או אחרת את זהותו היהודית, גם אם במידה מינימלית.

וזה מביא אותי לחלקה השלישי של אותה תגובת שרשרת.

יש לי ידיד יהודי בסידני שאשתו עברה טיפולי פוריות, לאחר שלא הצליחה להיכנס להיריון. לשם כך היה עליה להתאשפז, והיא חלקה חדר עם אישה לא יהודייה, שבמקרה הייתה אשתו של ב"ר. כאשר נודע לגברת ב"ר על סיבת אשפוזיה של שותפתה לחדר, היא שאלה אותה, "האם את יהודייה?" אשתו של ידידי נכנסה למגננה, וענתה בצורה די תוקפנית, "כן, אני יהודייה! ומה בכך?" "אני מבקשת סליחה. לא הייתה לי שום כוונה לפגוע בך", השיבה גברת ב"ר. "פשוט, יש בניו יורק איש קדוש שנקרא הרבי. ואם את יהודייה, אני לא מבינה מדוע את עוברת את הטיפול הזה מבלי לבקש ממנו ברכה קודם". כל שרשרת האירועים הזו החלה כתוצאה מקריאתו של הרבי להפיץ את המסר התורני ל"כולם".

רוברט קרמניצר הוא עורך דין בסידני, אוסטרליה. הוא גם מחברם של עשרה ספרים בנושא תורת החסידות, ביניהם אוסף של סיפורים מכלי ראשון על הרבי, הנקרא "מפגשים אוסטרליים". הוא רואיין בחודש מנחם אב תשע"ז (2017).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב של מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויזכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

< תשד"מ (1984) — תשמ"ח (1988) - במהלך שיחה שנשא בתענית שבעה עשר בתמוז, הזכיר הרבי מנהג שלא נתפרסם ברבים, לפיו יש הלומדים בימי הצומות את פרשת היום בנ"ך. הרבי ביאר שכאשר לומדים את העניין כפי שהוא בתורה, מאיר אז בגילוי הטוב שבכל דבר, וגם בנוגע לצומות אלו, מתגלה אז עניינים של הצומות כפי שהם עתידים ליהפך "לששון ולשמחה ולמועדים טובים". י"ז תמוז

1 ספר השיחות תשמ"ח ב, עמ' 547, הערה 63